

بررسی تغییرات افقی و عمودی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی و کلروفیل a در تنگه هرمز (محدوده آب های استان هرمزگان)

لیلا بهرامی سامانی*^۱، محمود ابراهیمی^۲ و مه لقا قربانلی^۳

۱ - دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

۲ - موسسه تحقیقات شیلات ایران، پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس بندر عباس و دریای عمان

۳ - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرگان

چکیده

به منظور دستیابی به روند تغییرات افقی و عمودی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی و کلروفیل a در آب های ساحلی استان هرمزگان از منطقه جاسک تا بندر لنگه در محدوده $54^{\circ}/00/00$ تا $57^{\circ}/40$ درجه طول شرقی، تعداد ۳۴ ایستگاه نمونه برداری تعیین گردید. عملیات نمونه برداری در اسفند ۱۳۸۷، انجام شده، پارامترهای فوق با استفاده از دستگاه CTD مورد سنجش قرار گرفت. تغییرات توزیع افقی شوری و چگالی، هر دو از شرق به غرب افزایش نشان داد، بطوریکه میزان شوری در محدوده بندر جاسک $36/7$ و در نزدیکی جزیره کیش (ppt) $37/9$ تعیین شد. میزان چگالی نیز در نزدیکی جاسک حدود $24/8$ و در نواحی کیش $26/2 \text{ g/cm}^3$ تعیین گردید، نتایج به دست آمده نشان داد که مقدار شوری و چگالی از سطح به عمق افزایش می یابد. این افزایش در مناطق غربی تنگه هرمز (خلیج فارس) نسبت به نواحی شرقی آن از نوسانات بیشتری برخوردار می باشند. نتایج دما نشان داد که میزان آن از شرق به غرب و از سطح به عمق کاهش می یابد. نتایج مربوط به توزیع افقی کلروفیل a نشان داد که در این ماه مقدار کلروفیل a در محدوده بندر عباس و تنگه هرگز به جهت شکوفایی جلبکی به مراتب بیشتر از نواحی شرقی و غربی تنگه هرمز بود. علاوه بر آن تغییرات عمودی کلروفیل a نشان داد که میزان آن در مناطق ساحلی که تحت تاثیر شکوفایی پلانکتونی قرار داشت از سطح به عمق به شدت کاهش یافته (در لایه های سطحی حدود ۲۵ و در لایه های عمقی حدود ۲ میکروگرم بر لیتر) اما در ایستگاه های دریایی بیشترین مقدار آن در لایه های عمقی ۱۰ تا ۲۰ متر تعیین گردید. نتایج کدورت آب نشان داد که روند تغییرات آن، مخصوصاً در لایه های سطحی از روند تغییرات کلروفیل a تبعیت می کند. بررسی توزیع افقی کدورت آب در لایه های سطحی مناطق مورد نظر نشان داد که نواحی غربی تنگه هرمز از بیشترین کدورت (حدود ۱۲ گرم بر لیتر) برخوردار می باشد که علت آن کم عمق بودن آب های این منطقه و مجاورت با جنگل های مانگرو می باشد. همچنین نتایج بدست آمده نشان داد که از نظر توزیع افقی و عمودی ارتباط مستقیمی بین مقدار کلروفیل a و اکسیژن محلول وجود دارد، بطوریکه با افزایش آن مقدار اکسیژن نیز افزایش و با کاهش آن مقدار اکسیژن نیز کاهش می یابد. نتایج حاصل از بررسی آماری بین میزان کلروفیل a و اکسیژن محلول در مناطق سه گانه مورد بررسی نشان داد که در مناطق شمال تنگه هرمز ضریب همبستگی بین این دو پارامتر $0/9$ و در مناطق شرقی و غربی $0/7$ می باشد. مقدار هدایت الکتریکی از سطح به عمق کاهش و روند تغییرات آن تقریباً از روند تغییرات دما تبعیت می نماید در صورتیکه مقدار اکسیژن محلول در مناطق ساحلی بندر عباس بیشتر از مناطق شرقی و غربی آن به دست آمد.

واژگان کلیدی

کلروفیل a، پارامترهای فیزیکوشیمیایی، کانتور سطحی یا خطوط هم تراز، پروفیل عمودی، تنگه هرمز، خلیج فارس، دریای عمان

*مسئول مکاتبات S_dehkordy@isc.iranet.net

مقدمه

خلیج فارس دریای حاشیه ای (Marginal sea)، نیمه بسته (Semi - enclosed) و کم عمق بوده و از نظر ساختار بوم شناسی و تقسیم بندی محیط های دریایی در منطقه neritic واقع گردیده است، آب و هوای آن خشک بوده بطوریکه میزان تبخیر آن بیشتر از مجموع ورودی رودخانه ها و نزولات آسمانی می باشد، اگرچه اندازه گیری دقیق جریان آب شیرین آن خارج از دسترس می باشد ولی مقادیر منتشر شده، یک مفهوم تعادلی را در توازن آب خلیج فارس نشان می دهد، میزان تبخیر ۱۴۰۰، ورودی رودخانه ها ۴۶۰-۱۵۰ و نزولات آسمانی آن ۱۰-۷۰ میلی متر در سال گزارش شده است (Swift and Bower, 2003).

به رغم اینکه آب های خلیج فارس و دریای عمان پیوسته توسط جریان های سطحی (از عمان به خلیج فارس) و عمقی (از خلیج فارس به دریای عمان) از طریق تنگه هرمز در حال تبادل می باشند، با این حال این دو حوضه آبی از دید بوم شناسی به عنوان دو اکوسیستم متفاوت محسوب گشته و خصوصیات آنها از قبیل عمق، دما، شوری و مواد مغذی با یکدیگر متفاوت می باشند (Dorgham and Muftah, 1989).

نتایج مطالعات انجام شده نشان داده است که در آب های محدوده استان هرمزگان ترموکلاین فصلی در بهار تشکیل، در تابستان تشدید، در پاییز تضعیف و در زمستان از بین می رود، همچنین مقدار شوری و چگالی در طول سال از شرق به غرب و از سطح به عمق افزایش می یابد (ابراهیمی، ۱۳۸۴).

بطور کلی، چرخه حیات گونه های مختلف آبزیان به شرایط زیست آنها بستگی دارد لذا می توان ادعا نمود که کاربرد دانش اقیانوس شناسی جهت معضلات صید و صیادی، در نتیجه درک بهتر ذخایر آبزیان و محیط آنها میسر می باشد و با درک این روابط است که می توان سیستم های پیش بینی وضعیت صیادی را قانونمند نمود.

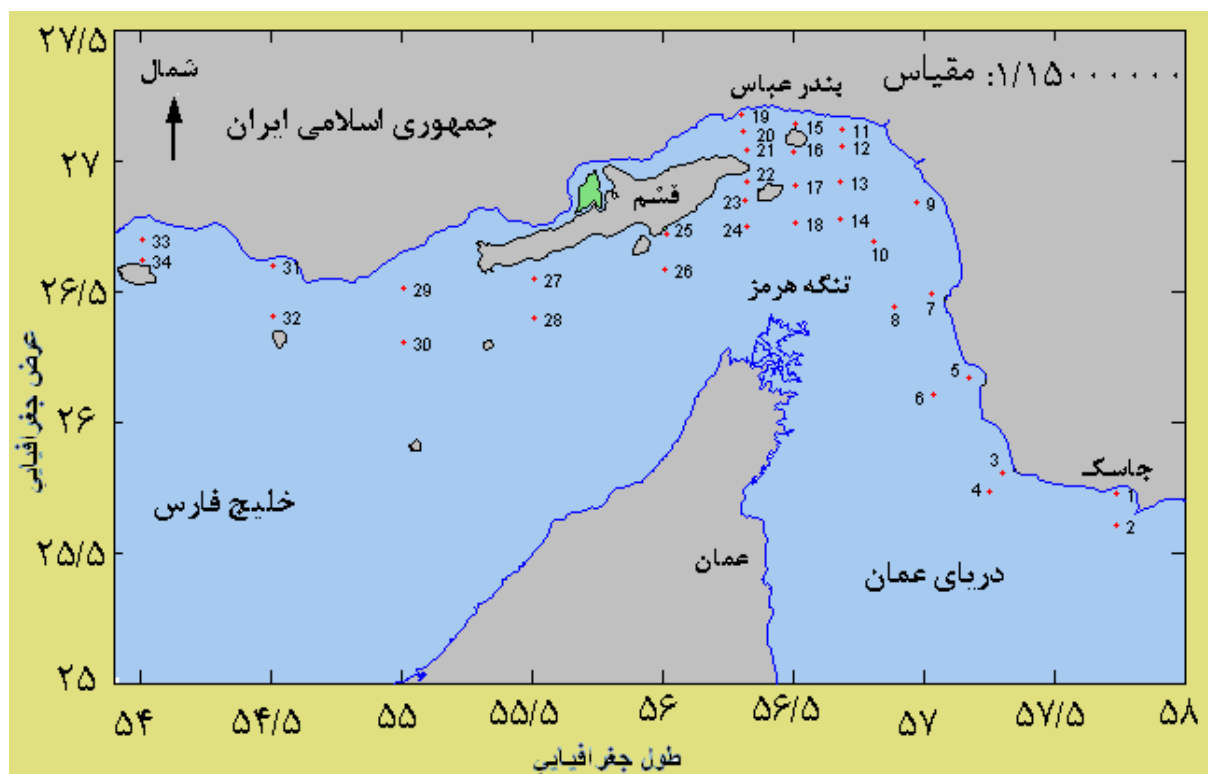
نتایج مطالعات انجام شده نشان داده است که در آب های محدوده استان هرمزگان در طول سال شرایط برای تولید و انحلال اکسیژن محلول مهیا بوده و در حوزه آب های خلیج فارس به جز معدود نقاط عمیق، (آن هم در یک دوره زمانی محدود) اکسیژن محلول به عنوان یک عامل محدود کننده به شمار نمی رود، علاوه بر این نتایج منتشر شده نشان داده است که مقدار کلروفیل a در طول سال در لایه های میانی و فوقانی آب های محدوده استان هرمزگان بیشتر از لایه های تحتانی و حتی لایه های سطحی بوده بطوریکه بیشترین مقدار آن در نیمه اول سال در لایه های عمقی ۲۰ تا ۴۰ و در نیمه دوم سال در لایه های حدوداً ۱۰ تا ۲۰ متری می باشد (ابراهیمی، ۱۳۸۴).

همانطوری که بیان گردید، حیات گونه های مختلف آبزیان به شرایط زیست محیطی آنها بستگی دارد بنابراین بهره برداری بهینه شیلاتی از حوزه آب های خلیج فارس مستلزم شناخت شرایط مختلف زیست محیطی از جمله خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آن می باشد، از سوی دیگر با توجه به اینکه خلیج فارس صرف نظر از جنبه های سیاسی، سوق الجیشی و ... از لحاظ بهره برداری شیلاتی نیز از جمله مناطق با ارزش دریایی جهان به شمار می رود، از این رو نیاز ضروری این منطقه حساس و پراهمیت ایجاب می کند تا تحقیق با اهداف دستیابی به روند تغییرات افقی و عمودی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی و کلروفیل a در مناطق مختلف آب های محدوده استان هرمزگان تدوین و به اجرا در آمد تا بتوان گاهی هرچند کوتاه در این رابطه برداشت.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد بررسی شامل آب‌های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز (از بندر جاسک تا جزیره کیش) بود که عملیات نمونه برداری آن در اسفند ماه ۸۷، با استفاده از کشتی تحقیقاتی فردوس به انجام رسید. در محدوده فوق برای اینکه بتوان بخش مهمی از آب‌های محدوده استان را که احتمال حضور شکوفایی جلبکی در آن مناطق می‌رفت را تحت پوشش قرار داد، تعداد ۱۳ ترانسکت عمود بر ساحل هر کدام به فاصله حدود ۳۰ مایل از یکدیگر در نظر گرفته شد، سپس ایستگاه‌های نمونه برداری به نحوی انتخاب شدند که بر روی هر ترانسکت تعداد ۲ ایستگاه هر کدام به فاصله حدود ۱۵ مایل دریایی از یکدیگر واقع گردید، اما با توجه به اینکه در زمان نمونه برداری بیشترین اثر شکوفایی پلانکتونی در سواحل بندر عباس و در محدوده جزیره هرمز رویت گردید به همین علت در مناطق فوق، ایستگاه‌های بیشتری نسبت به نواحی غربی و شرقی تنگه هرمز (که فاقد اثرات شکوفایی جلبکی بودند) انتخاب گردید. موقعیت مکانی ایستگاه‌های نمونه برداری در (شکل ۱) ارائه شده است.

اندازه‌گیری پروفیل عمودی کلیه پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب از قبیل دما، شوری اکسیژن محلول، اکسیژن محلول، کدورت، چگالی، هدایت الکتریکی و کلروفیل a در همه ایستگاه‌ها از سطح آب تا سطح بستر دریا (تا عمق ۸۰ متری)، با استفاده از دستگاه CTD مدل Ocean seven-316 مورد سنجش قرار گرفت. در تک ایستگاه‌ها ابتدا داده‌های خام ثبت شده توسط دستگاه CTD با استفاده از برنامه نرم‌افزاری Hyperterminale از حافظه دستگاه به رایانه منتقل و سپس توسط برنامه Excel اصلاح و کنترل گردید. داده‌های بدست آمده با استفاده از یک برنامه گرافیکی که در محیط نرم افزار Matlab نوشته شده بود مورد پردازش قرار گرفته و نمودارهای مربوط به توزیع عمودی و افقی آنها تهیه و ترسیم گردید. لازم به ذکر است که قبل از هر دوره نمونه برداری دستگاه CTD با استفاده از محلول‌های استاندارد مخصوص تنظیم دستگاه، کالیبره شده و سپس مورد استفاده قرار گرفت.

شکل ۱- موقعیت ایستگاه‌های نمونه برداری شده در آب‌های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز

نتایج

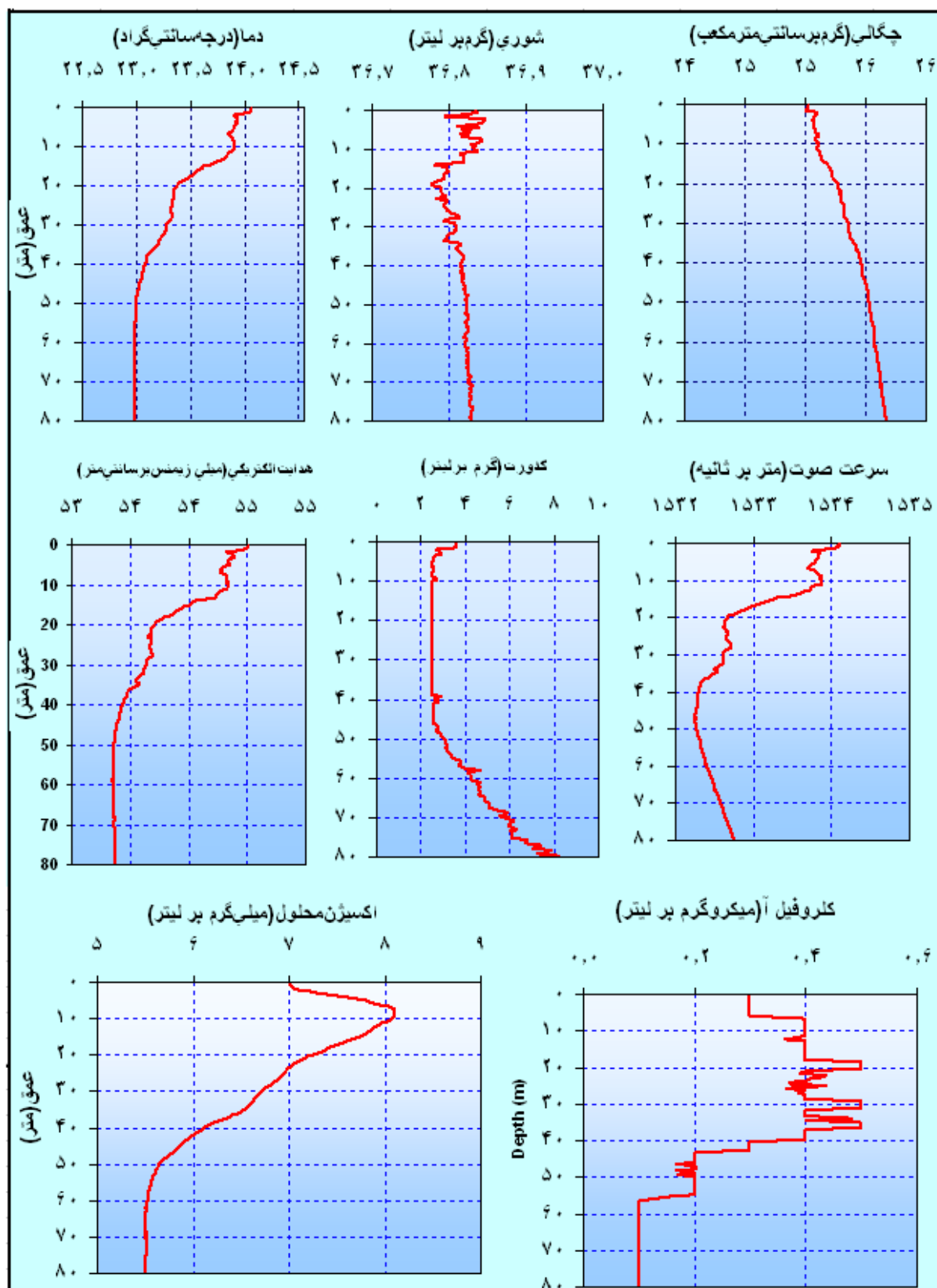
برای اینکه بتوان دامنه تغییرات عمودی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی را در مناطق مختلف با یکدیگر مقایسه نمود، لذا

با توجه به وسعت منطقه، تعداد ایستگاه‌ها و مشابهت روند تغییرات عمودی عوامل مورد بررسی در هر کدام از مناطق سه‌گانه مورد نظر (نواحی شمال شرقی، غربی و مرکزی بندرعباس) در هر کدام از مناطق فوق پروفیل عمودی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی یکی از ایستگاه‌ها (ایستگاههای ۶، ۱۳ و ۳۰) ترسیم گردیده که نتایج حاصله در شکل‌های ۲ تا ۴ ارائه شده است. با مقایسه شکل‌های ۲ تا ۴ ملاحظه می‌گردد که روند تغییرات عمودی پارامترهای مورد بررسی در محدوده تنگه هرمز و نواحی شرقی آن به نحوی است که مقدار درجه حرارت دما، هدایت الکتریکی و سرعت صوت از سطح به عمق کاهش یافته و مقدار شوری در این مناطق از سطح به عمق افزایش ناچیزی داشته است، در صورتیکه در نواحی غربی تنگه هرمز مقدار هدایت الکتریکی و سرعت صوت از سطح تا عمق تقریباً ۲۰ متری کاهش داشته و سپس با زیاد شدن عمق، مقدار آنها نیز افزایش قابل ملاحظه‌ای داشته است. مقدار چگالی در هر سه منطقه مورد نظر از سطح به عمق افزایش داشته ولی بیشترین مقدار اکسیژن محلول در این مناطق سه‌گانه در عمق تقریباً ۱۰ متری ثبت گردید، بیشترین مقدار کلروفیل a نیز در هر سه منطقه مورد نظر در اعماق تقریباً ۱۰ تا ۲۰ متر ظاهر شده اما غلظت آن در محدوده شمال تنگه هرمز به مراتب بیشتر از نواحی شرقی و غربی تنگه هرمز به دست آمده است.

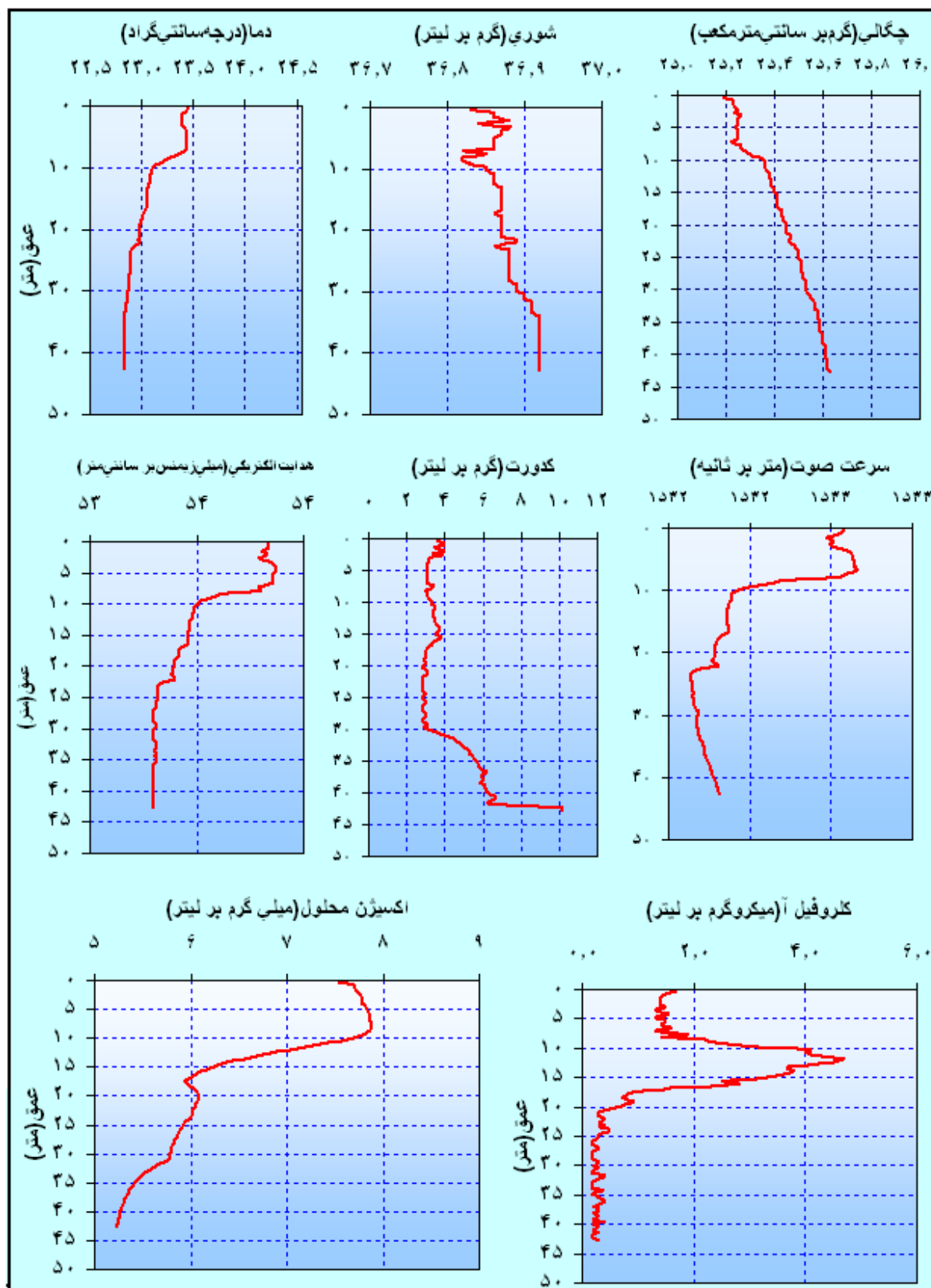
نتایج حاصل از بررسی میانگین توزیع افقی پارامترهای فیزیکوشیمیایی در لایه‌های سطحی (۱ تا ۱۰ متر) مناطق مورد نظر در شکل‌های ۵ تا ۱۲ ارائه شده است. همچنین توزیع پروفیل عمودی و مقطع عرضی کلروفیل *a* در امتداد ایستگاه‌های ۱۹ تا ۲۲ و توزیع پروفیل عمودی کلروفیل *a* در ایستگاه ۱۱ منطقه مورد بررسی در شکل‌های ۱۳ و ۱۴ ارائه شده است.

جدول ۱- مقدار پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب در مناطق شمال، شمال شرقی و شمال غربی تنگه هرمز (اسفند ۱۳۸۷)

موقعیت کلی	دامنه تغییرات	سرعت موت	کدورت	کلروفیل μg	اکسیژن	سیگماتی	شوری	هدایت الکتریکی	دما
غربی	حداقل	۱۵۳۲/۹۴	۲/۶۰	۰/۳۰	۷/۰۱	۲۴/۳۸	۳۵/۹۵	۵۲/۲۵	۲۲/۶۱
	حداکثر	۱۵۳۵/۵۳	۹/۳۰	۲/۶۰	۸/۹۶	۲۵/۱۷	۲۶/۹۱	۵۵/۱۶	۲۴/۶۲
	میانگین	۱۵۳۴/۳۴	۴/۶۱	۱/۰۶	۷/۷۲	۲۴/۹۸	۲۶/۸۰	۵۴/۵۷	۲۴/۱۶
	انحراف معیار	۰/۷۸	۲/۱۸	۰/۸۹	۰/۵۲	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۳۸	۰/۳۰
مرکزی	حداقل	۱۵۳۲/۰۲	۲/۷۰	۰/۴۰	۶/۰۲	۲۴/۶۱	۳۶/۶۵	۵۲/۷۲	۲۲/۰۹
	حداکثر	۱۵۳۷/۱۰	۱۶/۹۰	۲۵/۹۰	۱۲/۹۶	۲۵/۴۹	۳۷/۱۲	۵۵/۹۵	۲۵/۲۵
	میانگین	۱۵۳۴/۴۱	۷/۶۳	۱۰/۰۱	۹/۰۶	۲۵/۱۰	۳۶/۹۶	۵۴/۷۲	۲۴/۱۲
	انحراف معیار	۱/۰۰	۲/۴۰	۷/۱۳	۱/۹۹	۰/۱۷	۰/۱۰	۰/۴۴	۰/۴۲
شرقی	حداقل	۱۵۳۱/۹۸	۲/۵۰	۰/۰۰	۶/۳۲	۲۵/۱۲	۳۶/۸۳	۵۲/۹۸	۲۲/۸۲
	حداکثر	۱۵۳۴/۱۱	۱۷/۷۰	۲/۷۰	۷/۷۵	۲۶/۲۴	۳۷/۹۲	۵۵/۱۴	۲۲/۸۹
	میانگین	۱۵۳۳/۳۴	۵/۸۹	۱/۰۱	۶/۸۷	۲۵/۵۵	۳۷/۳۱	۵۴/۵۴	۲۲/۵۳
	انحراف معیار	۰/۵۱	۴/۹۷	۰/۶۴	۰/۴۴	۰/۳۲	۰/۳۴	۰/۳۰	۰/۲۹

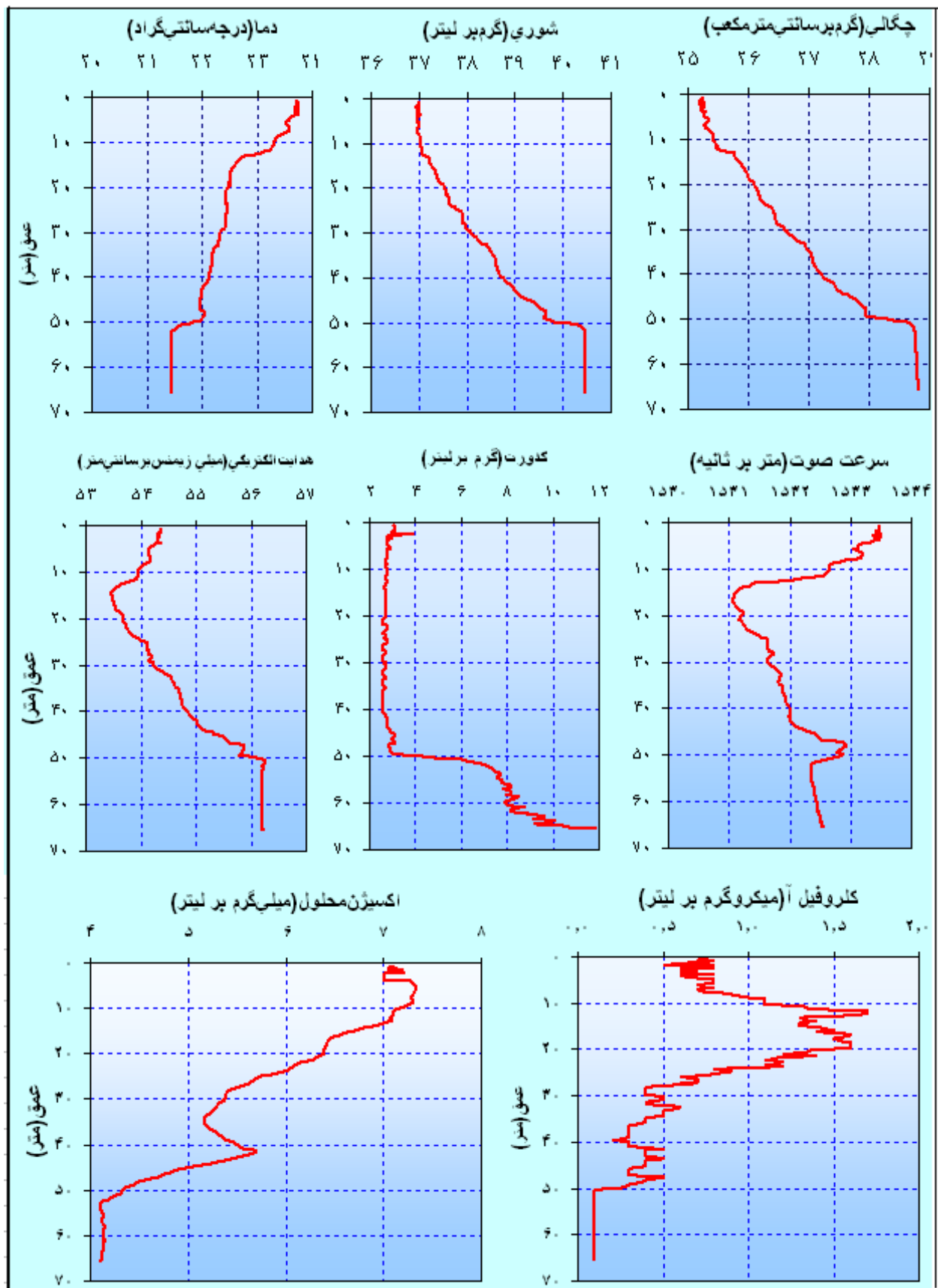

شکل ۲ - میانگین توزیع عمودی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی و روند تغییرات آنها در مناطق شرقی تنگه هرمز (اسفند ماه ۱۳۸۷)

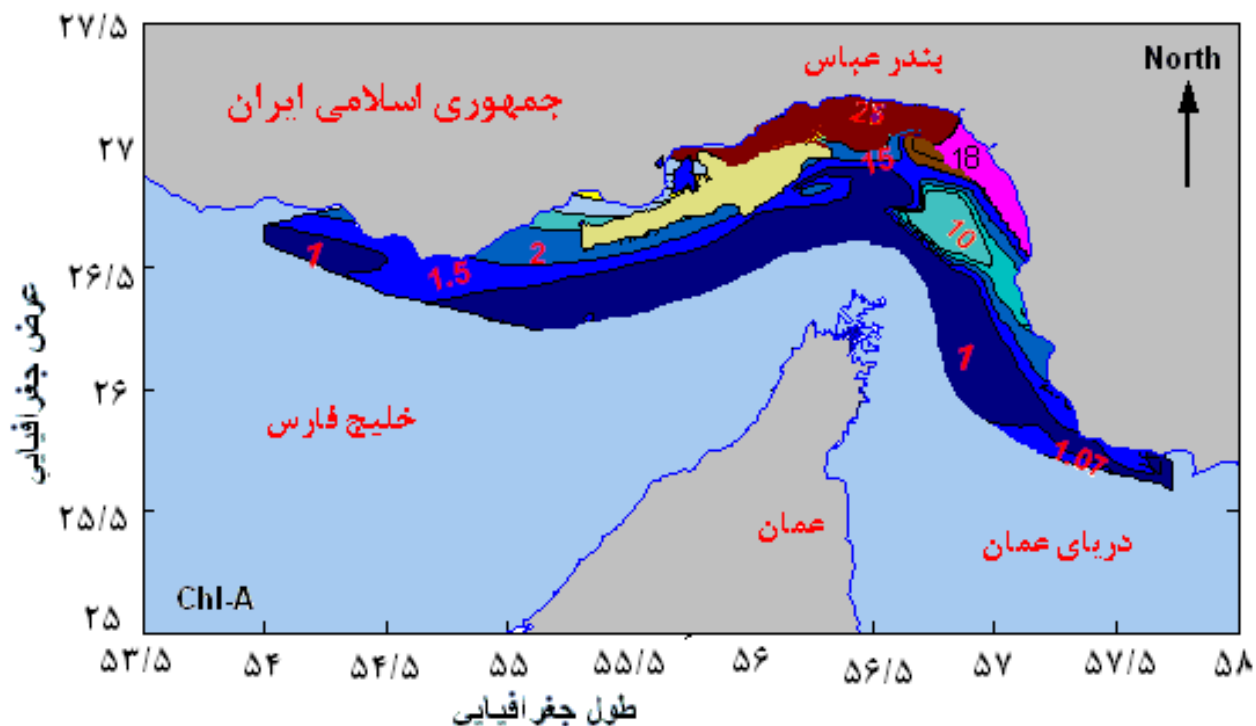
شکل ۳ - میانگین توزیع عمودی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی و روند تغییرات آنها در تنگه هرمز

(اسفند ۱۳۸۷)

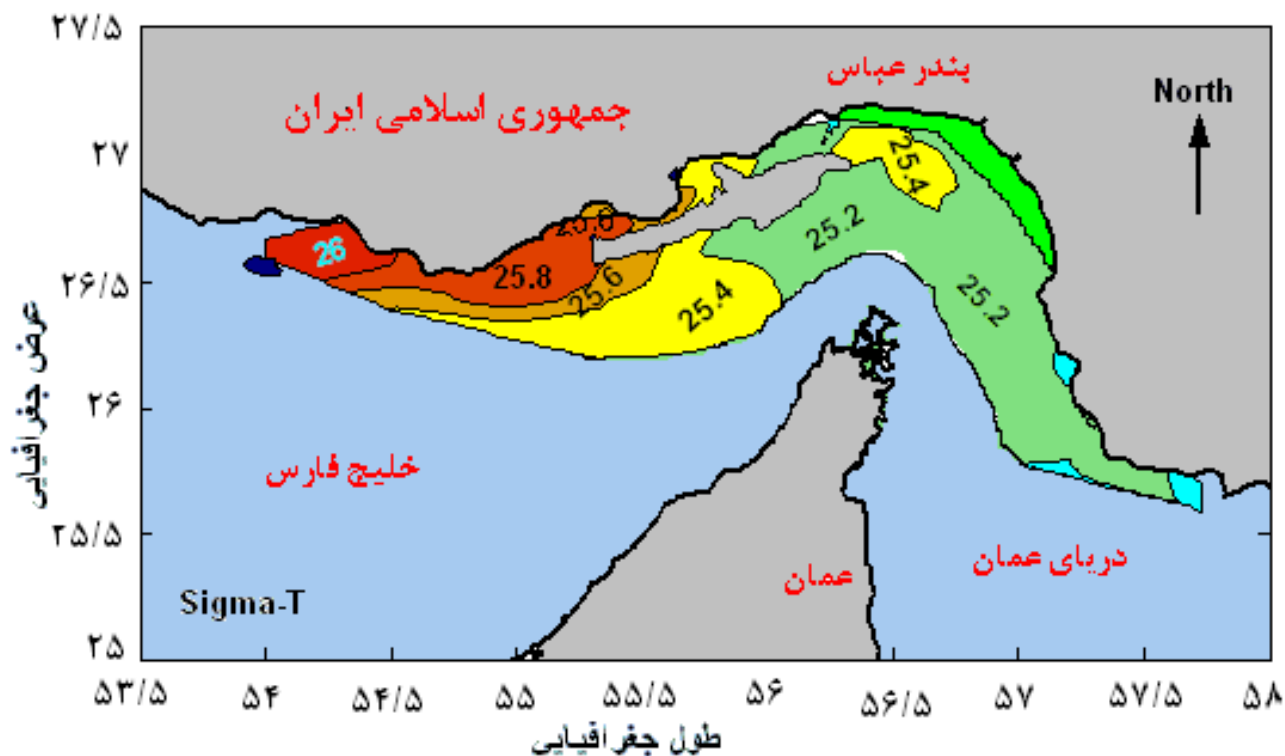

شکل ۴ - میانگین توزیع عمودی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی و روند تغییرات آنها در مناطق غربی تنگه هرمز (اسفند ۱۳۸۷)

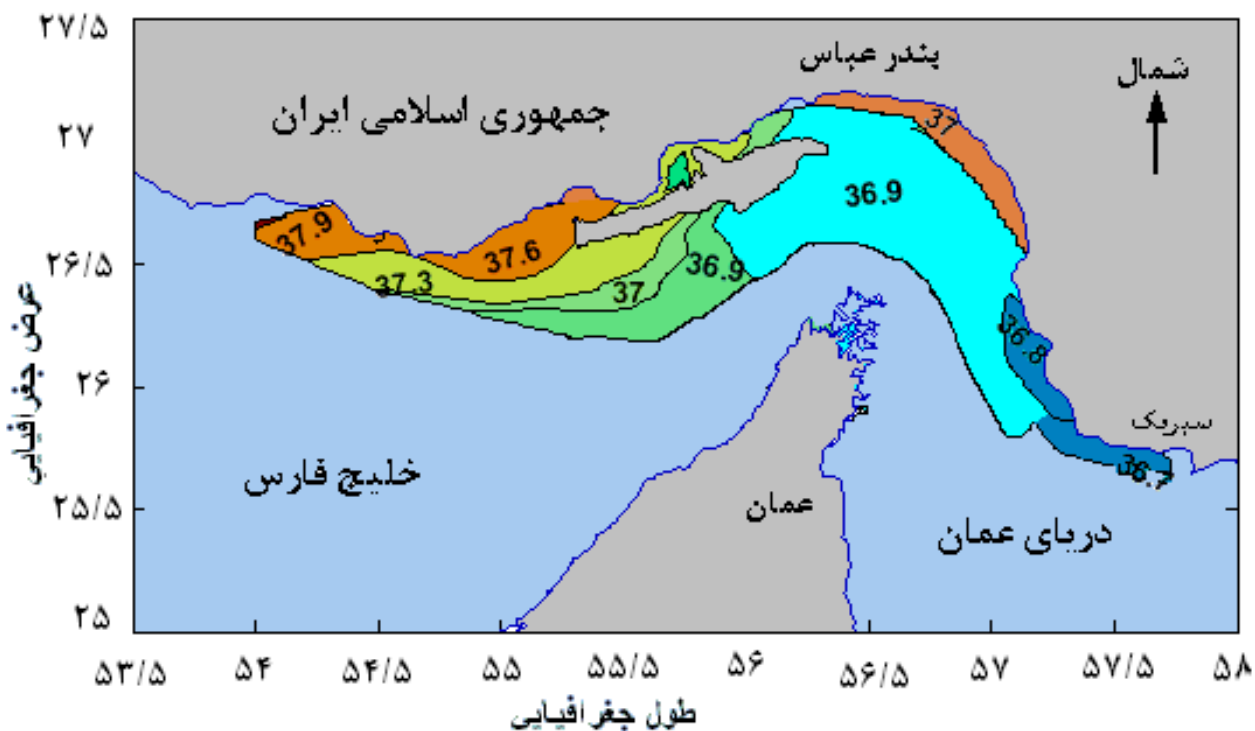

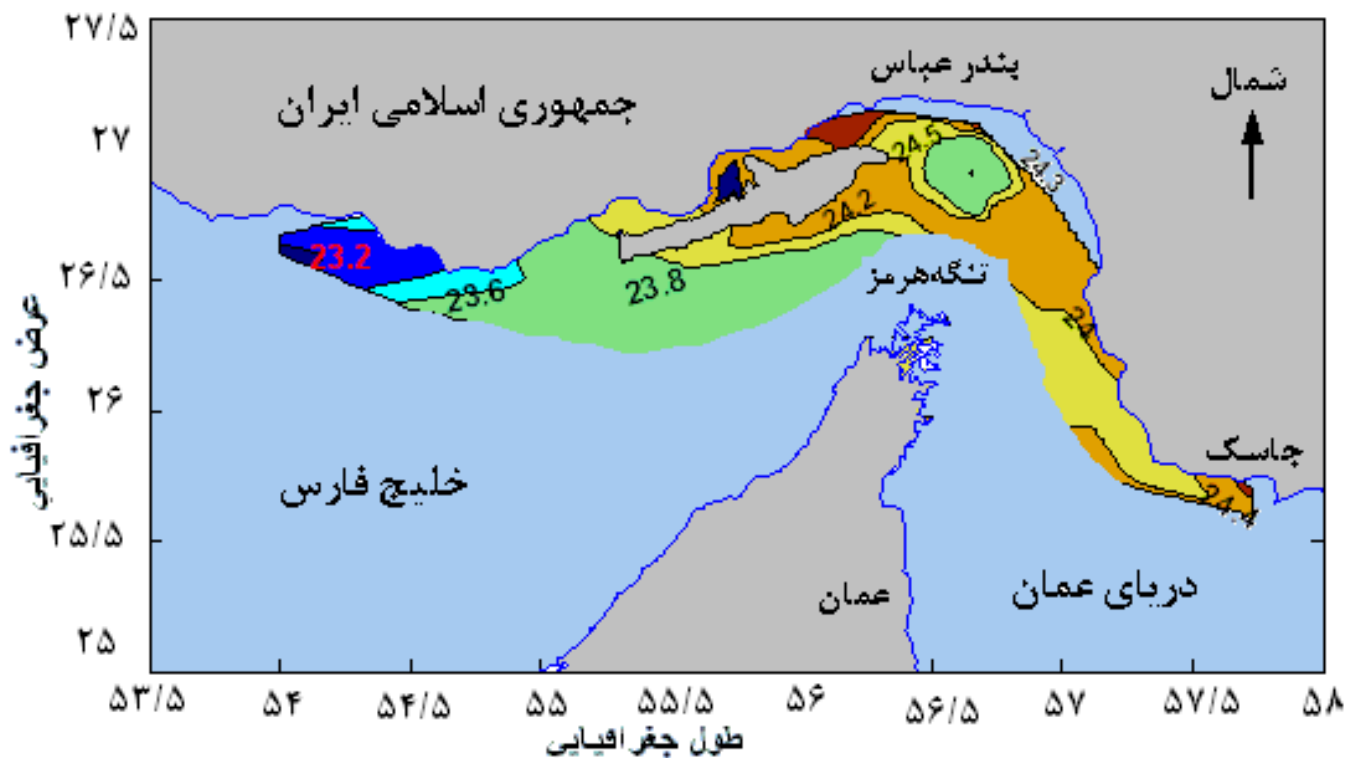
شکل ۵ - میانگین توزیع افقی کلروفیل a (میلی گرم بر لیتر) در لایه های سطحی (۰ تا ۱۰ متر) آب های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز

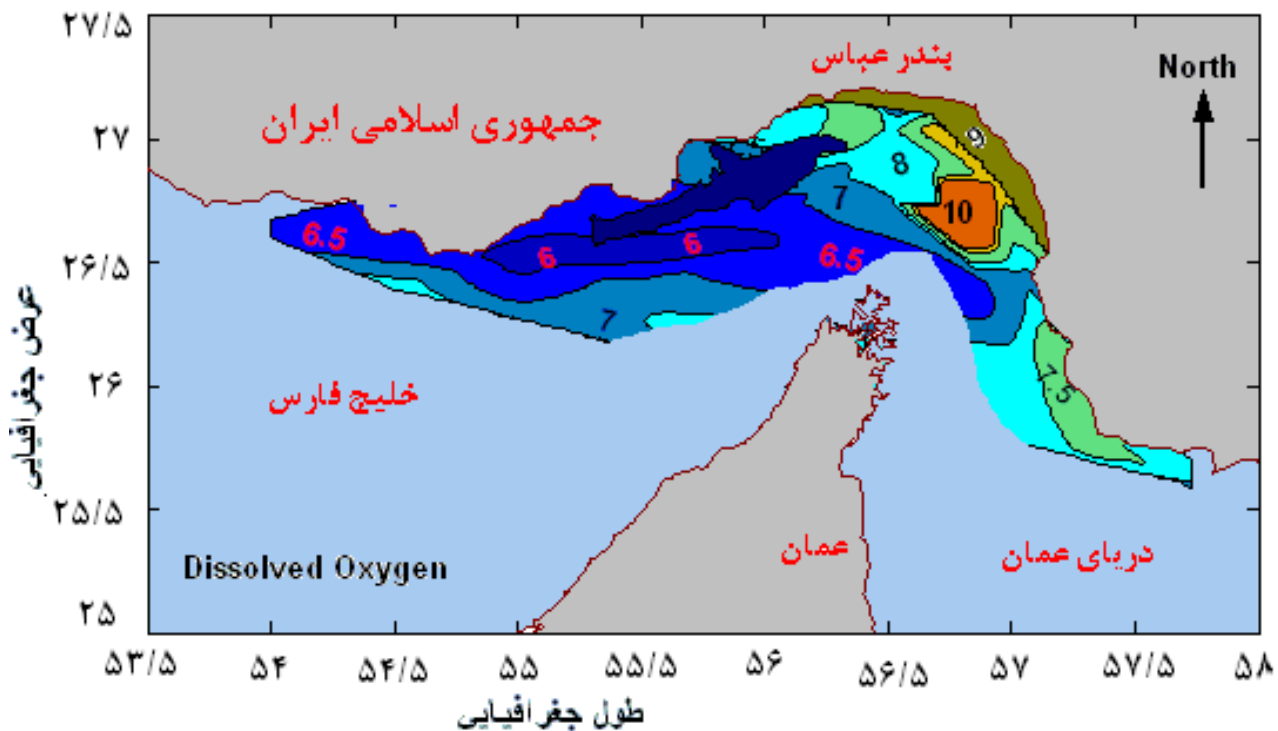
شکل ۶ - میانگین توزیع افقی چگالی آب (g/cm^3) در لایه های سطحی (۰ تا ۱۰ متر) آب های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز

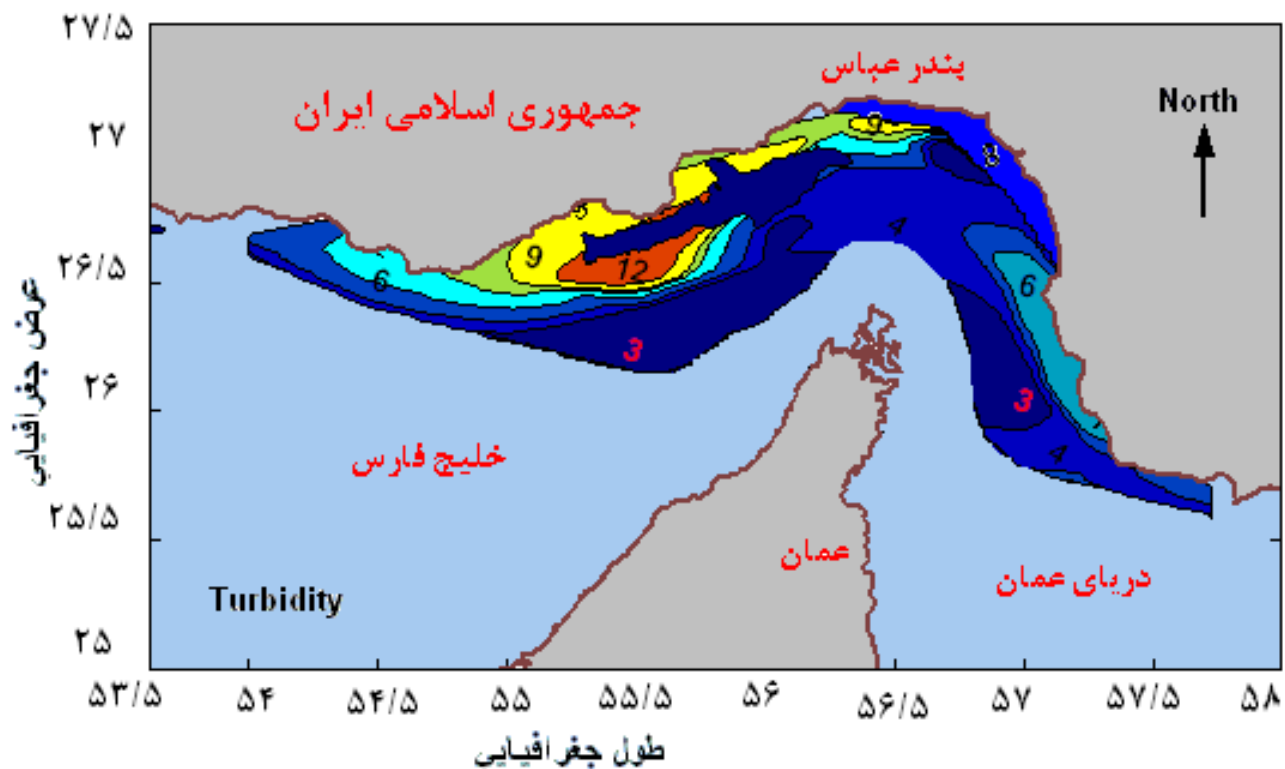
شکل ۷- میانگین توزیع افقی شوری آب (قسمت در هزار) در لایه های سطحی (۰ تا ۱۰ متر) آب های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز

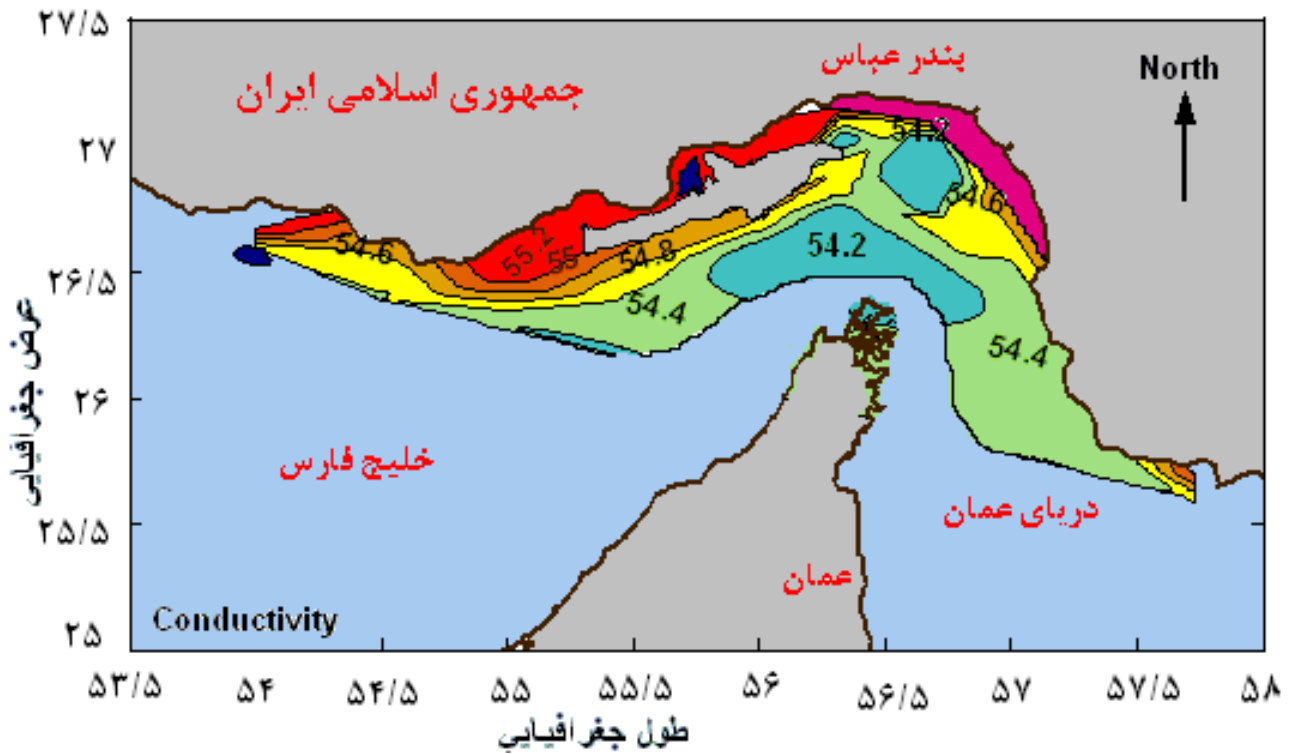
شکل ۸- میانگین توزیع افقی درجه حرارت ($^{\circ}\text{C}$) در لایه های سطحی (۰ تا ۱۰ متر) آب های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز

شکل ۹- میانگین توزیع افقی اکسیژن محلول (میلی گرم در لیتر) در لایه های سطحی (۰ تا ۱۰ متر) آب های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز

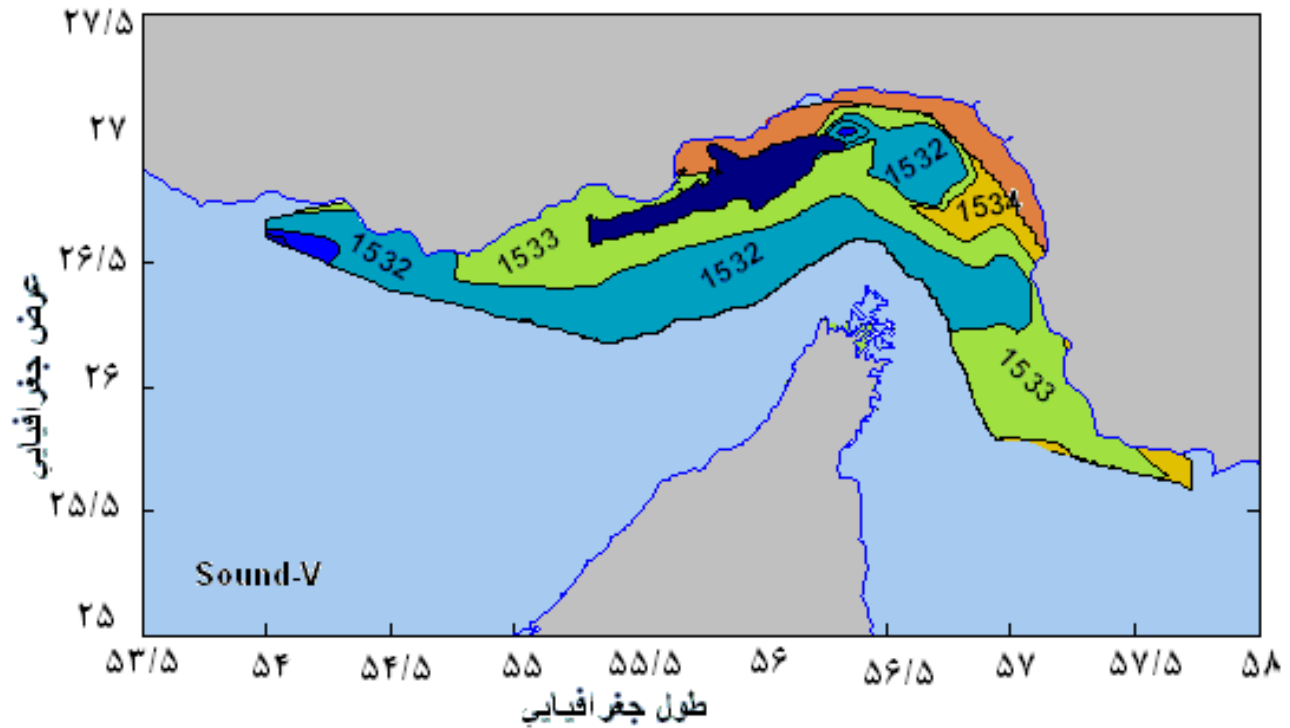

شکل ۱۰- میانگین توزیع افقی کدورت آب (گرم در لیتر) در لایه های سطحی (۰ تا ۱۰ متر) آب های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز

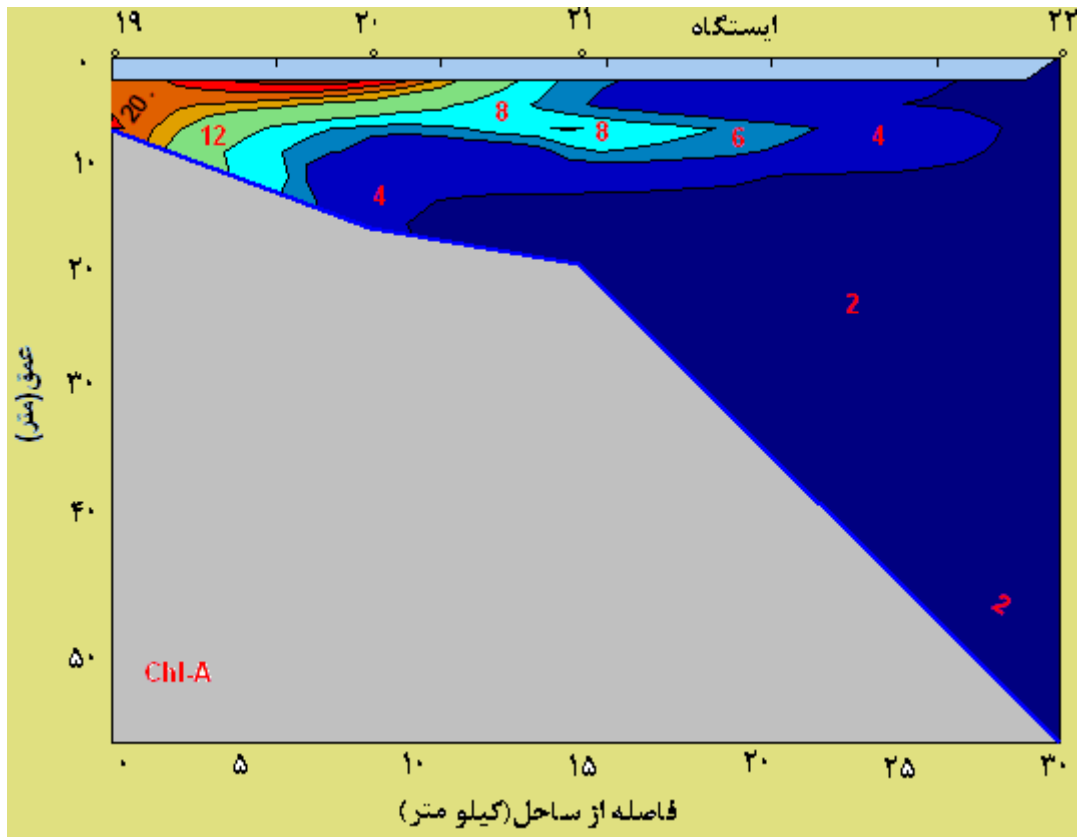
شکل ۱۱- میانگین توزیع افقی هدایت الکتریکی (میلی زیمنس بر سانتی متر) در لایه های سطحی (۰ تا ۱۰ متر)

آب های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز

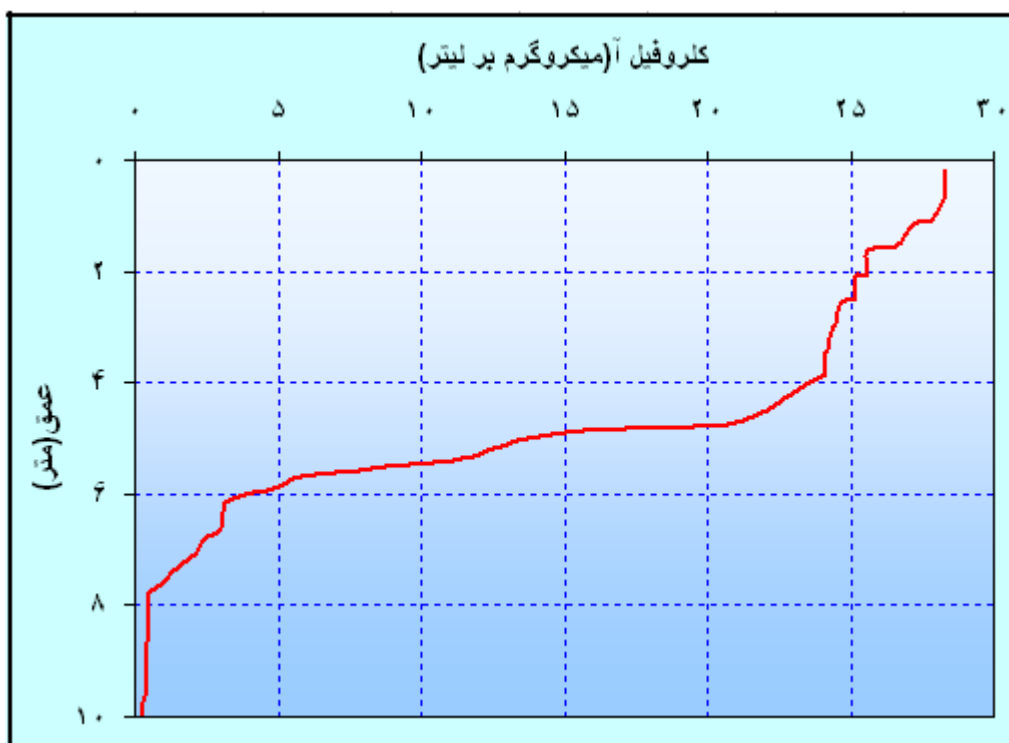

شکل ۱۲- میانگین توزیع افقی سرعت صوت در آب (متر بر ثانیه) در لایه های سطحی (۰ تا ۱۰ متر)

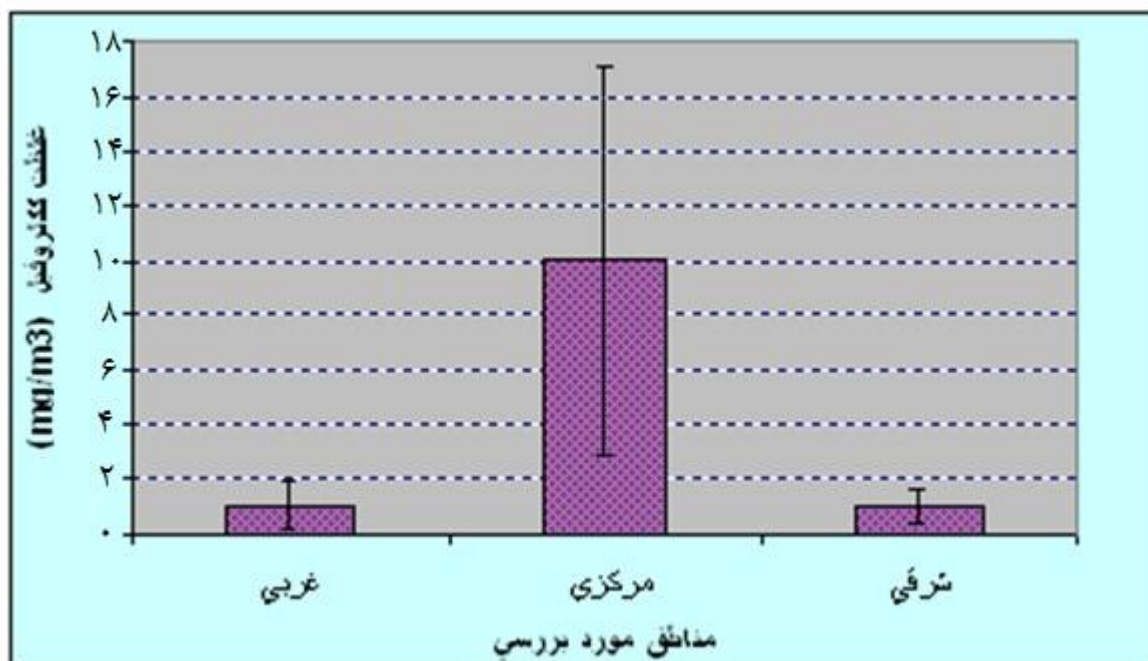
آب های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز

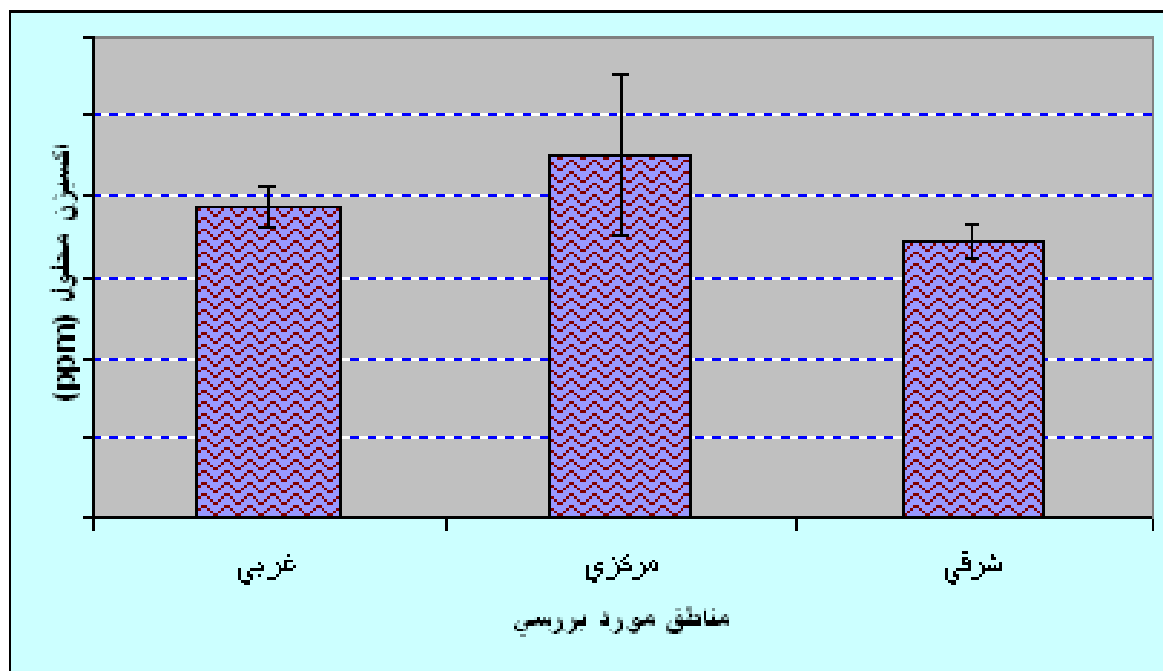
شکل ۱۳- توزیع پروفیل عمودی و مقطع عرضی کلروفیل a (میکروگرم بر لیتر) در امتداد ایستگاه های ۱۹ تا ۲۲ محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز (اسفند ۱۳۸۷)

شکل ۱۴- توزیع عمودی کلروفیل a (میکروگرم بر لیتر) در ایستگاه ۱۱ محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز (اسفند ۱۳۸۷)

۱۵- میانگین غلظت کلروفیل a (میکروگرم بر لیتر) در مناطق سه گانه محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز (اسفند ۱۳۸۷)

شکل ۱۶- میانگین اکسیژن محلول (میلی گرم در لیتر) در مناطق سه گانه استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز (اسفند ۱۳۸۷)

بحث و نتیجه گیری

نتایج حاصل از بررسی پروفیل عمودی دما و سایر پارامترهای فیزیکوشیمیایی و روند تغییرات آنها از سطح به عمق در شمال تنگه هرمز و محدوده شمال غربی و شرقی آن نشان داد که پارامترهای مورد نظر در تنگه هرمز از سطح به عمق نسبت به مناطق غربی و شرقی آن از نوسانات کمتری برخوردار می‌باشند. به نظر می‌رسد یکی از عوامل مهمی که باعث این عمل گردیده، وجود جریان‌های دریایی از قبیل جریانات سطحی، جذر و مدی و عکس مصبی (Reverse estuary flow) بوده باشند که در تنگه هرمز به دلیل محدودیت مکانی و کم عرض شدن منطقه، عبور جریان آب در این محدوده از سرعت و شدت بیشتری نسبت به سایر مناطق برخوردار بوده و در نتیجه باعث بهم خوردن نسبی ستون آب در این نواحی می‌گردد. بطور مثال سرعت جریان آب در نزدیکی محدود تنگه هرمز یک متر بر ثانیه ولی در سایر مناطق خلیج فارس تقریباً ۰/۲ تا ۰/۴ متر بر ثانیه گزارش شده است (Al-Majed et al., 2000).

علی‌رغم اینکه نتایج حاصل از بررسی توزیع عمودی دمای آب نشان داد که در کلیه مناطق مورد نظر مقدار آن از سطح به عمق کاهش می‌یابد اما مقدار این تغییرات در حدی نبود که نشانگر ترموکلاین فصلی در این موقع از سال بوده باشد (شکل‌های ۲ تا ۴).

میانگین درجه حرارت لایه سطحی آب در کل خلیج فارس در تابستان ۳۵ و در زمستان ۱۲ درجه سانتی‌گراد گزارش گردیده است (UNEP, 1999). بیشترین دامنه تغییرات دما بین تابستان و زمستان در نواحی شمال غربی آن حدود ۲۰ درجه سانتی‌گراد و کمترین مقدار دامنه تغییرات در تنگه هرمز حدود ۱۱ درجه سانتی‌گراد گزارش شده است (Al-Majed et al., 2000).

در مطالعات به عمل آمده طی سال های ۸۱-۱۳۸۰ میانگین درجه حرارت لایه های سطحی آب های محدوده استان هرمزگان در تابستان ۳۴/۵ و در زمستان ۲۳/۲ درجه سانتی‌گراد گزارش شده است (ابراهیمی، ۱۳۸۴). مطالعه انجام شده در آب های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس نشان داده است که در این مناطق ترموکلاین فصلی در بهار تشکیل و در تابستان تشدید می‌گردد اما در پاییز تضعیف شده و در زمستان از بین می‌رود (ابراهیمی، ۱۳۸۴).

در خلیج فارس روند تغییرات پروفیل عمودی دمای آب به نحوی است که در مرداد ماه، لایه های سطحی تا عمق ۲۰ متری تحت تاثیر دمای هوا قرار گرفته و وجود ترموکلاین مانع از مخلوط شدن لایه های زیرین می‌گردد در صورتیکه در بهمن ماه ترموکلاین فصلی شکسته شده و لایه های عمقی بیشتری از ستون آب با یکدیگر مخلوط و همگن می‌گردند.

در این بررسی حداقل حداکثر و میانگین دما لایه های سطحی آب در کل منطقه مورد مطالعه به ترتیب ۲۲/۸، ۲۴/۵ و ۲۳/۴۷ درجه سانتی‌گراد به دست آمد. نتایج حاصل از توزیع افقی دمای آب و روند تغییرات فصلی آن نشان داد که در این مناطق روند تغییرات فصلی و توزیع افقی آن به نحوی است که در زمستان از شرق به غرب نسبتاً کاهش می‌یابد، صرف‌نظر از تاثیر بادهای محلی، به نظر می‌رسد یکی از دلایل این امر به خاطر این است که با شروع فصل گرما و سرما که دمای هوا تغییر می‌یابد، آبهای نواحی غربی تنگه هرمز و خلیج فارس به دلیل کم عمق بودن و مجاورت با خشکی، بیشتر از نواحی شرقی تنگه هرمز که در مجاورت دریای عمان قرار دارد تحت تاثیر دمای محیط قرار می‌گیرد در نتیجه دمای آب در زمستان از شرق به غرب نسبتاً کاهش و در زمستان نسبتاً افزایش می‌یابد (شکل ۸). با توجه به شکل فوق ملاحظه می‌گردد که میانگین درجه حرارت سطحی آب در شرق تنگه هرمز حدود ۲۴/۴ درجه سانتی‌گراد بوده ولی در محدوده جزیره کیش به حدود ۲۳/۲ درجه سانتی‌گراد کاهش یافته است.

مطالعات انجام شده در رابطه با تغییرات دما آب های محدوده استان هرمزگان نشان داده است که در تابستان درجه حرارت نواحی شرقی تنگه هرمز خنک تر از مناطق غربی ولی در زمستان گرمتر از مناطق غربی می‌باشد (ابراهیمی، ۱۳۷۵). در این پژوهش حداقل، حداکثر و میانگین شوری آب در لایه های سطحی منطقه مورد مطالعه به ترتیب ۳۶/۷، ۳۸ و ppt ۳۷ و مقدار چگالی آب به ترتیب ۲۴/۹، ۲۶/۲ و ۲۵/۳ گرم بر سانتی‌متر مکعب ثبت گردید. مقدار شوری و چگالی به دست آمده با نتایج مطالعات قبلی که طی سالهای ۸۶-۱۳۸۱ در این مناطق بعمل آمده مطابقت می‌نماید.

در تمام طول سال علیرغم وزش باد غالب شمال، آب نسبتاً کم شورتر از درون تنگه هرمز وارد منطقه خلیج فارس شده و باعث تعدیل و کاهش شوری آب بسیار شور آن می‌گردد، آب ورودی به داخل خلیج فارس تحت تاثیر تبخیر قرار گرفته و با افزایش شوری و چگالی به تدریج به اعماق فرو رفته و بصورت جریان بستری بسیار شور از کف تنگه هرمز خارج می‌شود که به این جریان اصطلاحاً جریان عکس مصبی اطلاق می‌شود، علاوه بر اینکه در خلیج فارس شکل گیری آبهای با چگالی بیشتر ممکن است در اوایل ماه آبان که دمای هوا کاهش و سرعت باد افزایش می‌یابد شروع شود (Swift & Bower, 2003). همچنین طبق گزارش این محققین بیشترین چگالی آب در خلیج فارس در طول زمستان و در آبهای کم عمق شمال غربی شکل می‌گیرند، هر چند که شکل گیری آبهای با چگالی بیشتر در خلیج فارس ممکن است از اوایل آبان ماه که مقدار دما رو به کاهش و سرعت باد رو به افزایش می‌باشد شروع شود.

نتایج مطالعاتی که بر روی آب دریا و تاثیر درجه حرارت و کلرونیته بر چگالی به عمل آمده نشان داده است که در کلرونیته ثابت با افزایش درجه حرارت مقدار چگالی کم می‌گردد در صورتیکه در دمای ثابت با افزایش کلرونیته مقدار چگالی نیز افزایش می‌یابد (Rilley & Skirro, 1975).

نتایج حاصل از توزیع افقی شوری، چگالی و روند تغییرات فصلی آنها در مناطق مورد نظر نشان داد که مقدار آنها از شرق به غرب با یک روند خاصی افزایش می‌یابند. در بررسی حاضر میانگین شوری لایه‌های سطحی آب در شرق تنگه هرمز تقریباً ۳۶/۷ قسمت در هزار و در نزدیکی جزیره کیش در حدود ۲۷/۹ قسمت در هزار به دست آمد (شکل ۷). همچنین مقدار چگالی در شرق تنگه هرمز در حدود ۲۵/۲ و در نزدیکی کیش در حدود $26/2 \text{ g/cm}^3$ به دست آمد که به نظر می‌رسد یکی از علل اصلی افزایش شوری و چگالی از شرق به غرب به خاطر تبخیر بالا در حوزه خلیج فارس بوده باشد، چرا که میزان تبخیر در این منطقه به مراتب بیشتر از نزولات آسمانی و ورودی آب شیرین است که از طریق رودخانه‌ها به داخل آن جاری می‌گردد.

میانگین تبخیر سالانه آب‌های سطحی حوزه خلیج فارس حدود ۱۴۰۰ میلی‌متر، ورودی آب شیرین از طریق رودخانه‌ها حدود ۱۵۰ تا ۴۶۰ میلی‌متر و نزولات آسمانی آن تقریباً ۷۰ تا ۱۰۰ میلی‌متر در سال گزارش شده است (Swift & Bower, 2003).

علیرغم اینکه میزان تبخیر در خلیج فارس به مراتب بیشتر از ورودی رودخانه‌ها و نزولات آسمانی آن می‌باشد اما این کاهش آب از طریق تنگه هرمز از دریای عمان وارد خلیج فارس شده و جایگزین آب‌های تبخیر شده می‌گردد و در نتیجه موازنه آب در این دو پهنه آبی برقرار گشته و به تعادل می‌رسد.

نتایج مطالعاتی که در سال ۱۹۸۱ توسط کارشناسان فائو در رابطه با توزیع افقی شوری آب و روند تغییرات فصلی آن در خلیج فارس صورت گرفته و مطالعاتی که طی سالهای گذشته توسط کارشناسان ایرانی از جمله ابراهیمی، ۱۳۷۶ و نیکویان، ۱۳۸۴ در این زمینه به عمل آمده به‌طور کلی یک روند افزایشی شوری از شرق به غرب را نشان داده و موید یکدیگر بوده، علاوه بر این که نتایج مذکور با نتایج این پژوهش هم‌خوانی خوبی را نشان می‌دهد.

میانگین میزان کلروفیل a در نواحی مختلف خلیج فارس متفاوت گزارش گردیده است، برای مثال، در آب‌های محدوده کویت ۲/۳۳، قطر ۲-۴ و کل آب‌های خلیج فارس ۰/۳-۰/۸۳ میلی‌گرم بر متر مکعب گزارش گردیده است (Al-Majed, et al., 2000). همچنین در گزارش دیگری میانگین دامنه تغییرات کلروفیل a در آب‌های خلیج فارس ۰/۲-۰/۸ و دریای عمان پس از مونسون ۲۰-۲ میلی‌لیتر بر متر مکعب گزارش شده است (Sheppard, et al., 1992).

نتایج مطالعات انجام شده در شرق، غرب و مرکز آب‌های بندرعباس نشان داده است که حدود ۹۲٪ از کل جمعیت پلانکتون گیاهی در منطقه مرکزی، ۹۶/۲٪ در غرب و ۸۱٪ در شرق این منطقه را در فصل زمستان دیاتومه‌ها تشکیل می‌دهند، همچنین در این فصل پیک زمستانه نیز برای پلانکتون‌های گیاهی دیده می‌شود (سراجی، ۱۳۷۹).

نتایج این پژوهش نشان داد که توزیع افقی کلروفیل a در لایه‌های سطحی (۱ تا ۱۰ متر) آب‌های محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز، میزان غلظت آن در نواحی شمال تنگه هرمز به مراتب بیشتر از مناطق شمال شرقی و غربی تنگه هرمز می‌باشد که علت این امر به خاطر وجود کشند قرمز و ناشی از نوعی پلانکتون گیاهی با نام علمی *Cochlodinium polykrikoides* از دوتاژکیان می‌باشد که این پدیده از اواخر تابستان و اوایل پاییز ۸۷ در بخش وسیعی از گستره آب‌های محدوده استان هرمزگان شروع شد (که به احتمال قوی به همراه طوفان گنو وارد دریای عمان و سپس وارد آب‌های محدوده جمهوری اسلامی ایران در خلیج فارس گردید) و بخشهایی از آن تا اسفند ماه ۸۷ در سواحل بندرعباس باقی ماند که به نظر می‌رسد یکی از دلایل ماندگاری آن در سواحل بندرعباس به خاطر دارا بودن شرایط مناسب زیستی از جمله وجود مواد مغذی و آرام بودن دریا در این منطقه، پناهگاه مناسب و مساعدی را برای بقای این جاندار تازه وارد فراهم نموده باشد و دمای مناسب بوده است دما بعنوان یک فاکتور مهم و اثرگذار در کنار سایر شرایط محیطی در ایجاد کشند قرمز می‌باشد (Kim., 2004) نکته قابل توجه اینکه یک

دینوفلاژله ممکن است در موقعیت‌های مختلف جغرافیایی در رنج دمایی خاصی ایجاد شکوفایی کند، بعنوان مثال در کره *Cochlodinium Polykrikoides* در دمای 24°C ، در خلیج کالیفرنیا در شرایط دمایی $29-31^{\circ}\text{C}$ (Lopez Corrtes.,2004)، در صورتی که در ژاپن در دمای $27/5$ مشاهده شده است (Yamatogi.,2006).

همچنین دینوفلاژله *Akashiwo* در دمای ($5-30^{\circ}\text{C}$) شکوفایی ایجاد می‌کند (Matsubara.,2007). نتایج مطالعات انجام شده در آبهای محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس نشان داده است که غلظت کلروفیل a در تمامی فصول سال در این مناطق در لایه‌های فوقانی (تقریباً ۱۰ تا ۲۰ متر) بیشتر از لایه‌های عمقی و حتی لایه‌های سطحی می‌باشد (ابراهیمی، ۱۳۷۶، محبی، ۱۳۷۷).

نتایج حاصل از بررسی میانگین توزیع عمودی کلروفیل a در در مناطق سه گانه مورد بررسی نشان داد که نحوه تغییرات عمودی آن در مناطق دریایی، که فاقد اثرات بلوم پلانکتونی بوده از تغییرات طبیعی برخوردار بوده، یعنی اینکه بیشترین مقدار آن در لایه‌های ۱۰ تا ۲۰ متری خود را نمایان ساخته، اما در مناطق ساحلی که اثرات شکوفایی پلانکتونی در آنجا وجود داشته روند تغییرات عمودی کلروفیل a بیشترین مقدار غلظت خود را در لایه‌های سطحی داشته و سپس با افزایش عمق آب غلظت کلروفیل a نیز کاهش یافته است (شکل‌های ۱۳ و ۱۴).

بیشترین تولید اولیه در چندین متر پایین‌تر از لایه‌های سطحی دریا حاصل می‌گردد و این امر به دلیل آثار مخرب ماوراء بنفش نور خورشید در لایه‌های سطحی آب می‌باشد (Davis , 1995).

در این بررسی حداقل، حداکثر و میانگین کلروفیل a در لایه‌های سطحی کل منطقه مورد مطالعه به ترتیب ۱۵/، ۲۲/۲ و ۲/۶ میلی‌گرم بر لیتر به دست آمد، همچنین میانگین غلظت کلروفیل a در مناطق سه گانه مورد بررسی به ترتیب ۱۰/۰۱ در نواحی شمال تنگه هرمز و ۱/۰۱ در مناطق شمال شرقی و ۱/۰۶ میلی‌گرم بر لیتر در مناطق غربی تنگه هرمز به دست آمد (شکل‌های ۵ و ۱۵). از آنجا که مقدار کلروفیل a در نواحی مرکزی به مراتب بیشتر از مناطق شرقی و غربی بود لذا مقدار انحراف معیار آن نیز به مراتب بیشتر از انحراف معیار نواحی شرقی و غربی حاصل گردید (جدول ۱).

نتایج حاصل از بررسی میانگین توزیع افقی اکسیژن محلول در لایه‌های سطحی (۱ تا ۱۰ متر) آبهای محدوده استان هرمزگان در خلیج فارس و تنگه هرمز نشان داد که مقدار اکسیژن محلول در نواحی شمال تنگه هرمز به مراتب بیشتر از مناطق شمال شرقی و غربی تنگه هرمز می‌باشد که علت آن بالا بودن غلظت کلروفیل a در نواحی مرکزی نسبت به مناطق دیگر می‌باشد مضافاً اینکه نتایج حاصل از بررسی آماری بین کلروفیل a و اکسیژن محلول در مناطق سه گانه مورد نظر نشان داد که در نواحی مرکزی ضریب همبستگی بین این دو پارامتر مثبت ۰/۹ در صورتیکه در مناطق غربی و شرقی ضریب همبستگی بین این دو پارامتر مثبت ۰/۷ به دست آمد. همچنین نتایج حاصل از بررسی توزیع عمودی اکسیژن محلول در مناطق مختلف نیز نشان داد که بیشترین مقدار اکسیژن محلول در لایه‌های عمقی تقریباً ۱۰ تا ۱۵ متری (یعنی جایی که بیشترین مقدار کلروفیل a وجود داشته) وجود دارد که این امر همبستگی بین اکسیژن محلول و کلروفیل را نشان می‌دهد (شکل‌های ۲ تا ۴).

نتایج حاصل از بررسی عمودی پارامتر فیزیکی و شیمیایی در مناطق مورد نظر نشان داد که در مناطق بررسی شده، روند تغییرات عمودی پارامترهای مورد نظر در مناطق غربی و شرقی با یکدیگر متفاوت می‌باشد، بدین معنی که در مناطق شرقی (خلیج فارس) به جزء کدورت آب سایر پارامترها از پنجاه متر به پایین ثابت بوده و تغییر نمی‌کند فقط مقدار کدورت آب افزایش می‌یابد. که این امر بیانگر آن است که در محدوده غربی تنگه هرمز در عمق‌های زیر پنجاه متر یک پیکره آبی همگن وجود دارد که همان جریان برگشتی با شوری بالا از خلیج فارس از لایه‌های تحتانی می‌باشد که از طریق تنگه هرمز وارد دریای عمان می‌شود. همچنین نتایج حاصل از بررسی توزیع افقی

کدورت آب در لایه های سطحی مناطق مورد نظر نشان داد که نواحی غربی تنگه هرمز از بیشترین کدورت برخوردار می باشد که علت آن کم عمق بودن آب های این منطقه و اثرات آب های جنگل های مانگرو موجود در تنگه خوران و لافت و خمیر می باشد (شکل ۱۰).

تشکر و قدردانی

نظر به اینکه عملیات نمونه برداری این تحقیق با پشتوانه مالی مؤسسه تحقیقات شیلات ایران و با بکارگیری شناور فردوس ۱ به انجام رسیده، لذا بر خود لازم می‌دانم تا از زحمات کلیه دست اندرکاران محترم مؤسسه تحقیقات شیلات ایران و پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، همچنین پرسنل زحمت کش شناور تحقیقاتی مذکور تشکر و قدردانی نمایم.

منابع

- ابراهیمی، محمود. ۱۳۸۴. بررسی هیدرولوژی و هیدروبیولوژی خلیج فارس (آبهای محدوده استان هرمزگان). مؤسسه تحقیقات شیلات ایران، پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، بندرعباس، ایران.
- ابراهیمی، محمود. ۱۳۷۶. بررسی خصوصیات فیزیکوشیمیایی آبهای ساحلی استان هرمزگان (از منطقه دار سرخ تا باسعیدو). مؤسسه تحقیقات و آموزش شیلات ایران، مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان، بندرعباس، ایران.
- محبی نودر، لیللا. ۱۳۷۷. بررسی پراکنش مواد آلی معلق و رنگدانه‌های فیتوپلانکتونی در آبهای ساحلی بندر عباس - مؤسسه تحقیقات و آموزش شیلات ایران، مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان، بندرعباس، ایران.
- نیکویان، علیرضا. ۱۳۸۴. بررسی هیدرولوژی و هیدروبیولوژی خلیج فارس در محدوده آبهای خوزستان، بوشهر و هرمزگان. مؤسسه تحقیقات شیلات ایران. تهران.
- سراجی، فرشته. ۱۳۷۹. تراکم و تنوع جمعیت پلانکتونی در منطقه شرقی و مرکزی و غربی بندرعباس مجله علمی شیلات ایران. شماره ۴۵، زمستان ۱۳۷۹، ۲۶-۱۵.

Al- Majed, N.& Mohammadi, H.2000. Regional report of the state of the marine environment,:

Dorgham, M.M. 1989. Environmental conditions and phytoplankton distribution in the Persian Gulf. Mar. Biol. Ass. India, 31(182):36-53.

606. :**Riley, J. P.; & Skirrow, G. 1975.** Chemical Oceanography,1

Swift ,S. A. & Bower, A. S. 2003. Formation and circulation of dense water in the Persian Gulf. J. of Geophysical Research,108:1029-2002.

Lopezcortes,D.J & Garateli Lzarrage , I . 2004. Blooms of *Cochlodinium polykrikoides* in the Gulf of California , Mexico. Revista de BiologiaTropical ,52:51-58.

Kim , O.I & Matsuyama , Y . 2004 . Effects of temperature , salinity , and irradiance on the harmful red tide dinoflagellate *cochlo dinium polykrikoides* Margalef . J . Plankton Research , 26:61-66.

Yamatagi.,T & Sakaguchi,M. 2006. Effects of four harmful red tide flagellates occurring in Inshaya bay in ariake sound , Japen , Nippoa.Suisan Gakkaishi , 72:160-168.

Matsubara ,T & Nagasoe , S.2007. Effects of temperature , salinity , and irradiance on the growth of the dinoflagellate *Akashiwo sanguine* , J. of Experimental Marine Biology and Ecology , 342:226-230.

United Nations Environment Program.1999. Overview on Land-based sources and affecting the marine environment in the ROPME Sea Area. UNEP Regional Seas Report and Studies.No:168-127.

Davis,C.C.1995. The marine phytoplankton. Michigan State University Press:541.USA

Sheppard, C.R.C; Price A.R.G. & Roberts,C.M,1992. Marine ecology of the arabian Region.Academic Press,New York:USA.